

- 1 وای بر اریئیل! وای بر اریئیل! شهری که داود در آن خیمه زد. سال بر سال مزید کنید و عیدها دور زنند.
- 2 و من اریئیل را به تنگی خواهم انداخت و ماتم و نوحه‌گری خواهد بود و آن برای من مثل اریئیل خواهد بود.
- 3 و بر تو به هر طرف اردو زده، تو را به باره‌ها محاصره خواهم نمود و منجیقاها بر تو خواهم افراشت.
- 4 و به زیر افکنده شده، از زمین تکلّم خواهی نمود و کلام تو از میان غبار پست خواهد گردید و آواز تو از زمین مثل آواز جنّ خواهد بود و زبان تو از میان غبار زمزم خواهد کرد.
- 5 اما گروه دشمنانت مثل گرد نرم خواهند شد و گروه ستم کیشان مانند کاه که می‌گذرد. و این بغتّه در لحظه‌ای واقع خواهد شد.
- 6 و از جانب یهوه صبایوت با رعد و زلزله و صوت عظیم و گردباد و طوفان و شعله آتش سوزنده از تو پرسش خواهد شد.
- 7 و جمعیت تمام امّت‌هایی که با اریئیل جنگ می‌کنند، یعنی تمامی آنانی که بر او و بر قلعه وی مقاتله می‌نمایند و او را بتنگ می‌آورند مثل خواب و رؤیای شب خواهند شد.
- 8 و مثل شخص گرسنه که خواب می‌بیند که می‌خورد و چون بیدار شود شکم او تهی است. یا شخص تشنه که خواب می‌بیند که آب می‌نوشد و چون بیدار شود اینک ضعف دارد و جانش مشتهی می‌باشد. همچنین تمامی جماعت امّت‌هایی که با کوه صهیون جنگ می‌کنند، خواهند شد.
- 9 درنگ کنید و متحیر باشید و تمعّ برید و کور باشید. ایشان مست می‌شوند، لیکن نه از شراب و نوان می‌گردند، اما نه از مسکرات.
- 10 زیرا خداوند بر شما روح خواب سنگین را عارض گردانیده، چشمان شما را بسته است. و انبیا و رؤسای شما یعنی رائيان را محجوب کرده است.
- 11 و تمامی رؤیا برای شما مثل کلام تومار مختوم گردیده است که آن را به کسی که خواندن می‌داند داده، می‌گویند: این را بخوان و او می‌گوید: نمی‌توانم چونکه مختوم است.
- 12 و آن طومار را به کسی که خواندن نداند داده، می‌گویند این را بخوان و او می‌گوید خواندن نمی‌دانم.
- 13 و خداوند می‌گوید: «چونکه این قوم از دهان خود به من تقرّب می‌جویند و به لبهای خویش مرا تمجید می‌نمایند، اما دل خود را از من دور کرده‌اند و ترس ایشان از من وصیتی است که از انسان آموخته‌اند؛
- 14 بنابراین اینک من بار دیگر با این قوم عمل عجیب و غریب بجا خواهم آورد و حکمت حکیمان ایشان باطل و فهم فهیمان ایشان مستور خواهد شد.»
- 15 وای بر آنانی که مشورت خود را از خداوند بسیار عمیق پنهان می‌کنند و اعمال ایشان در تاریکی می‌باشد و می‌گویند: «کیست که مارا ببیند و کیست که ما را بشناسد؟»
- 16 ای زیر و زیر کنندگان هرچیز! آیا کوزه‌گر مثل گل محسوب شود یا مصنوع دربار صانع خود گوید مرا نساخته است و یا

تصویر دربارِ مصوّرش گوید که فهم ندارد؟

- 17 آیا در اندك زمانی واقع نخواهد شد که لبنان به بوستان مبدّل گردد و بوستان به جنگل محسوب شود؟
- 18 و در آن روز گران کلام کتاب را خواهند شنید و چشمان کوران از میان ظلمت و تاریکی خواهد دید.
- 19 و حلیمان شادمانی خود را در خداوند مزید خواهند کرد و مسکینان مردمان در قدّوس اسرائیل وجد خواهند نمود.
- 20 زیرا که ستمگران نابود و استهزاکنندگان معدوم خواهند شد و پیروان شرارت منقطع خواهند گردید.
- 21 که انسان را به سخنی مجرم می‌سازند و برای کسی که در محکمه حکم می‌کند دام می‌گسترانند و عادل را به بطالت منحرف می‌سازند.
- 22 بنابراین خداوند که ابراهیم را فدیّه داده است دربارِ خاندان یعقوب چنین می‌گوید که از این به بعد یعقوب خجل نخواهد شد و رنگ چهره‌اش دیگر نخواهد پرید.
- 23 بلکه چون فرزندان خود را که عمل دست من می‌باشند، در میان خویش ببند، آنگاه ایشان اسم مرا تقدیس خواهند نمود و قدّوس یعقوب را تقدیس خواهند کرد و از خدای اسرائیل خواهند ترسید.
- 24 و آنانی که روح گمراهی دارند فهم خواهند شد و متمرّدان تعلیم را خواهند آموخت.